

ע"פ 48960/01/17 - נ ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר
עפ"ג 48960-01-17

המערערת
נגד
המשיבה
נ ס
ע"י ב"כ עו"ד א' חלבי
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 11.12.16 בת"פ 50110-03-14.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בתקיפה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות) ותקיפת קטין ע"י אחראי הגורמת לו חבלה של ממש. המערערת נדונה לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, שני מאסרים על תנאי וצו מבחן לשנה. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: מאז חודש מאי 2012 ועד לחודש יוני 2013, נהגה המערערת להכות את ילדיה החורגים (ילדיו של בעלה מנישואיו הקודמים). על פי האישום הראשון, סמוך לשנת 2013, אחת הילדות, שהיתה כבת 3.5 שנים, הטיחה מימיה על גופה. המערערת רחצה את גופה של הילדה במים חמים מאוד. במועד אחר, בתקופה הנזכרת, הטיחה המערערת את ראשה של הילדה בקיר. במועד אחר הכתה באוזנה באמצעות כף בישול, גרמה לה לדימום, והילדה נזקקה לטיפול רפואי. על פי האישום השני, מספר חודשים עובר לחודש ספטמבר 2013, ביקשה ילדה אחרת של בעלה, שהיתה כבת 11 שנים באותו מועד, מהמערערת להחליף בגדים מלוכלכים בנקיים לפני לכתה לבית הספר. המערערת סירבה והילדה התקשרה לאביה, שאישר את ההחלפה. על רקע זה הכתה המערערת את הילדה בכך

שתפסה אותה בשיערה, סובבה את שיערה, משכה אותו בחוזקה והסבה לה כאב. לאחר מכן, אחזה את הילדה בידה משכה אותה והטיחה את ראשה בדלת הכניסה. המערערת מנעה מהילדה ללכת לבית הספר והתירה לה לעשות כן רק לאחר הפצרות רבות מצידה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בעבודות שירות וביקש להטיל על המערערת עונש של 200 שעות של"צ. לחלופין, לקצר את עונש המאסר באופן משמעותי ולהעמידו על חודשיים בלבד. הסנגור טוען כי בית משפט קמא שגה בכך שקבע כי מדובר בשני אירועים נפרדים וקבע שני מתחמי ענישה נפרדים, שהביאו לתוצאה עונשית לא צודקת, מחמירה ומוטעית ביחס לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבותיה האישיות של המערערת. לעמדת הסנגור, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לענין העונש לאור נסיבותיה האישיות של המערערת, וכן להתחשב בכך שהמערערת שיתפה פעולה עם שירות המבחן ונרתמה להליך טיפולי. כמו כן, המערערת אינה מצויה עוד בקשר עם הקטינות, ולדבר השלכה מצמצמת המאיינת את המסוכנות הנשקפת ממנה כלפי קטינות אלו. עוד נטען כי המערערת לא נהגה באלימות בעבר והתנהלותה אינה משקפת אלימות כלשהי כלפי הזולת. מדובר בהתנהגות נקודתית שהתרחשה לפני שנים ואפיינה תקופה קצרה מאוד בחייה, אשר שיקפה מצוקה אישית וחוסר אונים בצל האלימות וההשפלה שחוותה המערערת בתקופת נישואיה לאבי הקטינות. הסנגור ביקש להתחשב לקולה גם בגילה הצעיר של המערערת, בהעדר עבר פלילי, בכך שהודתה במיוחס לה וחסכה זמן שיפוטי יקר ופגיעה נפשית ורגשית אפשרית בקטינות.

4. ב"כ המשיבה טען כי לא נפל פגם בגזר דינו של בית משפט קמא. נטען כי הובאו בחשבון כל הנסיבות לקולה, במעשים יש חומרה שכן, בעיקר מאחר שכוונו כלפי קטינים. במקרים דומים אף הוטל עונש מאסר של ממש. וכן, אין טעות בכך שנקבעו שני מתחמים ואף הליך השיקום נלקח בחשבון בגזר הדין.

תסקיר שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות השירות

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת, ילידת 1984, עולה כי הנה ללא עבר פלילי, גרושה בשלישית, אינה עובדת ומתגוררת בבית אביה. היתה נשואה לאבי הקטינות במשך כשנה, הוא נהג בה באלימות, והדבר הוביל לגירושיהם לפני כשלוש שנים. כיום אינה בקשר עמו או עם ילדיו. המערערת לקחה אחריות חלקית על ביצוע העבירות, בצד הודאתה, והכחישה כי נהגה באלימות מכוונת כלפי הילדות. שירות המבחן התרשם כי המערערת נוטה למיקוד שליטה חיכוני ומתקשה לשתף בעולמה הרגשי. המערערת שולבה במסגרת טיפול רגשי שבועי וצוין כי היא משתפת פעולה ומגלה מוטיבציה. הומלץ להטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערערת עומדת הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, הבעת צער מצידה והעדר מעורבות קודמת בפלילים. כמו כן, יש להתחשב לקולה בנסיבות חייה של המערערת, ובכלל זה האלימות

שחוותה בקשר הנישואין עם אבי המתלוננות, לגביה הוגש גיליון אשפוז של המערערת ותמונות המתעדות חבלות שנגרמו לה בעקבות אחד ממקרי האלימות. כמו כן, כיום היא משולבת בהליך טיפולי ואינה נמצאת עוד בקשר עם המתלוננות. מאידך, לחובת המערערת נזקפת חומרת העבירות שביצעה. מדובר בעבירות מכוערות הפוגעות בקטינים בתוך התא המשפחתי על ידי מי שהיתה אחראית על שלומם וביטחונם. כמו כן, יש לזקוף לחומרה את העובדה שאין מדובר בתקיפה בודדת, אלא בשורת מעשים שנעשו לאורך מספר חודשים כלפי שני קורבנות שונים, וגרמו לחבלות והשפלה. בנוסף, יש להתחשב בגילן הצעיר של המתלוננות בעת ביצוע העבירות, שאחת מהן היתה כבת 3.5 שנים בלבד. המערערת לקחה אחריות חלקית בלבד למעשיה, לא הביעה הפנמה לחומרת המעשים ועמדתה קורבנית ומצמצמת. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא אינם ממצים את הדין עם המערערת ולא מצאנו הצדקה להקל בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערערת תחל לרצות את עבודות השירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 1/11/17.

ניתן היום, ו' תשרי תשע"ח, 26 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים, ובהסכמתם.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**